

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. ХАСКОВО, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА**

при участието на секретаря **ВЕСЕЛЕНА ИВ. КАРАСЛАВОВА**
като разгледа докладваното от **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА** Гражданско дело № 20225600100498 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.274, ал.1, т.1, предл.1-во от Кодека за застраховането /КЗ/ - отм., за сума в размер на 461 391.17 лева.

ИЩЕЦЪТ – **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД** – гр.София твърди, че на 22.05.2010 год. около 06.00 часа на път № 597 между гр.Ивайловград и гр.Любимец е настъпило пътно транспортно произшествие /ПТП/ по вина на ответника – **И. Д. К.** като водач на лек автомобил *** с ДК № ****, наказателната отговорност на който била ангажирана с присъда, постановена по НОХД № 544 / 2010 год. по описа на Окръжен съд – Хасково. Към датата на настъпване на пътното произшествие бил в сила договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ищеца и собственика на автомобила, управляван от ответника. В полза на наследниците на починалия в резултат на ПТП – **Д.И.Д.**, а именно – **В. и И. Б.** били присъдени обезщетения в размер по на 130 000 лева – за всеки един, законна лихва и разноски, съгласно съдебно решение, постановено с участието на ответника като трето лице – помагач на страната на застрахователното дружество, постановено по гр.д. № 7396 / 2013 год. по описа на Софийски градски съд, влязло в законна сила на 21.06.2018 год. Въз основа на съдебното решение били издадени изпълнителни листове и образувани изпълнителни дела, с изплащане на дължимите по които суми, в полза на ищеца възникнало право на регрес срещу ответника, управлявал МПС със съдържание на етилов алкохол в кръвта над допустимото. С оглед на изложеното моли за решение, с което съдът осъди ответника да му заплати

сумата в размер на 461 391.17 лева, от която 260 000 лева – застрахователни обезщетения за неимуществени вреди и 201 391.17 лева – законна лихва, изплатени в полза на пострадалите. Претендира присъждане на законна лихва и на деловодни разноски.

ОТВЕТНИКЪТ – И. Д. К. – не взема становище по иска.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С присъда № 193 от 05.10.2012 год., постановена по НОХД № 544 / 2010 год. по описа на Окръжен съд – Хасково, И. Д. К. е признат за виновен в това, че на 22.05.2010 год. на път 597 клас III от Републиканската пътна мрежа, на километър 0.500 в посока гр.Ивайловград – гр.Любимец при управление на моторно превозно средство – лек автомобил ***, с рег. № ****, нарушил правилата за движение – чл.20, ал.1 от ЗДвП и по непредпазливост причинил смъртта на повече от едно лице – М.Т.К., Д.И.Д. и Р. А. Ч., като деянието е извършено в пияно състояние, а именно – с концентрация на алкохол в кръвта 0.65 на хиляда, представляващо особено тежък случай, поради което и на основание чл.343, ал.3, предл.1-во и 2 – ро, б.“б“, предл.2-ро, вр.ал.1, вр. чл.342, ал.1 от НК и чл.54 от НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от пет години, което да изтърпи при първоначален „общ“ режим в затворническо общежитие от открит тип. С решение № 26 от 05.03.2013 год., постановено по ВНОХД № 491 / 2012 год. по описа на Апелативен съд – Пловдив, присъдата е изменена в частта относно размера на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“, който е увеличен на седем години. Присъдата е влязла в законна сила на 23.04.2013 год.

От приложената по делото проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ се установява, че към дата 22.05.2010 год., когато е настъпило ПТП, МПС с ДКН ****, управлявано от ответника е имало активна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със ЗК „Лев Инс“ АД, с начална дата на покритие – 31.12.2009 год. и крайна дата на покритие – 30.12.2010 год.

С решение от 14.05.2016 год., постановено по гр.д. № 7396 / 2013 год. по описа на Софийски градски съд, ЗК „Лев Инс“ АД – гр.София е осъдена да заплати на В. Я.Б. и на И. Д. Б. суми в размер по на 80 000 лева, представляващи обезщетения за неимуществени вреди от загубата на сина им Д.И.Д. при ПТП на 22.05.2010 год., ведно със законната лихва от 31.05.2010 год. и разноски по 3 219.20 лева. С Решение № 1062 от 09.05.2017 год., постановено по в.гр.д. № 3903 / 2016 год. по описа на Апелативен съд – София, решението на първоинстанционния съд е потвърдено. С решение № 239 от 21.06.2018 год., постановено по т.д. № 2265 / 2017 год. по описа на Върховен касационен съд, след частична отмяна на решенията, ЗК „Лев Инс“ АД – гр.София е осъдена да заплати на В. Я.Б. и на И. Д. Б. суми в размер на още по 50 000 лева за всеки един, ведно със

законната лихва, считано от 31.10.2010 год. до окончателното плащане и разноси в размер на 5 142.86 лева.

Решенията са постановени с участието на И. Д. К., конституиран като трето лице – помагач на страната на ответника – ЗК „Лев Инс“ АД.

На основание решение № 1062 от 09.05.2017 год., постановено по в.гр.д. № 3903 / 2016 год. по описа на Апелативен съд – София, на 12.06.2017 год. е издаден изпълнителен лист в полза на В. Я.Б. и на И. Д. Б., за присъдените им с решението суми от по 80 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 31.05.2010 год., въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20177820400097 / 2017 год. по описа на ЧСИ Д.А. – данна, която съдът възприема от приетата като писмено доказателство покана за доброволно изпълнение. Изплатената от ищеца по посоченото изпълнително дело сума е в размер на 294 988.11 лева, видно от преводно нареждане от 06.10.2017 год.

На основание решение № 239 от 21.06.2018 год., постановено по т.д. № 2265 / 2017 год. по описа на Върховен касационен съд и решение от 14.05.2016 год., постановено по гр.д. № 7396 / 2013 год. по описа на Софийски градски съд, на 18.07.2017 год. е издаден изпълнителен лист в полза на В. Я.Б. и на И. Д. Б., за присъдените им с решенията суми от по 50 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 31.10.2010 год. и деловодни разноси въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20187820400093 / 2018 год. по описа на ЧСИ Д.А. – данна, която съдът възприема от приетата като писмено доказателство покана за доброволно изпълнение. Изплатените от ищеца по посоченото изпълнително дело суми са в размер на 172 141.16 лева, видно от преводно нареждане от 11.10.2018 год. и на 33 735.09 лева, видно от преводно нареждане от 02.11.2018 год.

От приложеното по делото уведомление, изпратено от ЧСИ В.Л. се установява, че от постъпилата по изп.д. № 97/2017 год. сума от 294 988.11 лева в полза на вискателите е разпределена сума от 284 361.11 лева, а от постъпилата по изп.д. № 93/2018 год. сума от 205 876.25 лева в полза на вискателите е разпределена сума от 197 277.54 лева, като разликите до пълния размер на приведените от застрахователното дружество суми, били усвоени за погасяване на дължимите такси по тарифа към ЗЧСИ.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира предявеният на основание на основание чл.274, ал.1, т.1, предл.1-во от Кодекса за застраховането /КЗ/ - отм., иск за основателен, по следните съображения:

Безспорно по делото е установено, че на 22.05.2010 год. в резултат на ПТП, причинено виновно от ответника И. Д. К. като водач на лек автомобил ***, с рег. № ****, е била причинена смъртта на Д.И.Д..

Безспорно е и това, че деянието, за което е ангажирана наказателната отговорност на ответника с присъда, влязла в законна сила на 23.04.2013 год., е извършено в пияно състояние, както и това,

че към момента на настъпване на ПТП, управляваният от ответника лек автомобил е бил застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен с ищеца, въз основа на който е ангажирана отговорността му в изпълнение на влезли в законна сила съдебни решения, с като е осъден да заплати на наследниците на пострадалия от пътния инцидент - Д.И.Д., суми в размер на по 130 000 лева – обезщетения за неимуществени вреди, причинени виновно от водача К., конституиран като трето лице – помагач на страната на застрахователя, ведно със законната лихва и деловодни разноски.

На основание чл.223, ал.2 от ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице – в случая ответника в отношенията му със страната, която го е привлякла – застрахователното дружество – ищец в настоящото производство.

Безспорно е още, че ищецът е заплати в полза на В. Я.Б. и на И. Д. Б., в качеството им на наследници на Д.И.Д., починал в резултат на ПТП, причинено виновно от ответника, общо сума в размер на 481 588.65 лева, присъдена с цитираните по-горе съдебни решения, за принудителното събиране на които са образувани изпълнителни дела 20177820400097 / 2017 год. и № 20187820400093 / 2018 год., двете по описа на ЧСИ Д.А..

С изплащане на обезщетенията за неимуществени вреди и лихви, ищецът при който е било застраховано МПС, управлявано от деликвента е встъпил в правата на увредените лица до размера на платеното, съгласно изричната в тази насока разпоредба на чл.274, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ /отм./, при което за него е възникнало правото на регрес, явяващо се средство за санкциониране на виновния водач – ответникът И. Д. К. за причинените на трети лица – В. Я.Б. и И. Д. Б., в качеството им на наследници на Д.И.Д., вреди в случаите, когато моторното превозно средство е управлявано от водач след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата по закон норма. В тази връзка съдът зачита правните последици на влязлата в сила присъда, с която е ангажирана наказателната отговорност на ответника, съгласно нормата на чл.300 от ГПК.

Наличието на посочените по-горе две предпоставки – управление на МПС от ответника И. Д. К. в пияно състояние и изплатено от ищеца застрахователно обезщетение в полза на пострадалите лица, в изпълнение на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, в сила към момента на настъпване на ПТП, сключен между ищеца и собственика на управляваното от виновния водач МПС, обуславят основателността на предявения от застрахователя против деликвента регресен иск, поради което същия следва да бъде уважен и ангажирана отговорността на ответника на посоченото по-горе правно основание - чл.274, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ /отм./, идентична по съдържание с нормата на чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ, като бъде осъден да заплати на ищеца исковата сума в размер на 461 391.17 лева, ведно със законната лихва, считано от подаване на

исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Досежно размера на иска съдът цени събраните по делото писмени доказателства – писмо изх.№ 2269 от 13.12.2022 год. на ЧСИ В.Л., от което се установява, че в полза на пострадалите от ПТП, в качеството им на възискатели по образуваните две изпълнителни дела, цитирани по-горе е изплатена общо сума в размер на 481 638.65 лева, до който размер не е поискано увеличение на иска, предявен за сума от 461 391.17 лева, като разликата до общо приведената от ищеца в качеството му на длъжник по изпълнението, сума от 500 864.36 лева, е усвоена за погасяване на такси по Тарифа към ЗЧСИ.

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 18 995.65 лева, от които 18 455.65 лева – държавна такса и 540 лева – възнаграждение за юрисконсулт, определено съгласно чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал.2 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Д. К., ЕГН ***** от **** да **заплати** на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „Лев Инс“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ****, **сумата в размер на 461 391.17 /четиристотин шестдесет и една хиляди триста деветдесет и един лева и седемнадесет стотинки/ лева**, от която 260 000 лева – застрахователно обезщетение и 201 391.17 лева – законна лихва, изплатени от Застрахователна Компания „Лев Инс“ АД – гр.София в полза на В. Я.Б. и И. Д. Б., в качеството им на наследници на Д.И.Д., починал при ПТП, станало на 22.05.2010 год., **ведно със законната лихва** върху присъдената главница от 461 391.17 лева, считано от датата на подаване на исковата молба – 22.08.2022 год. до окончателното ѝ изплащане, и **деловодни разноски** в размер на 18 995.65 /осемнадесет хиляди деветстотин деветдесет и пет лева и шестдесет и пет стотинки/ лева, от които 18 455.65 лева – държавна такса и 540 лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____